

αγράμματοι το λένε ακόμη). Είναι αρκετοί αυτοί που μπέρδεψαν την πραγματικότητα με την εικόνα της τηλεόρασης και του θεάματος.

Κάπως έτσι έγινε και με την περίπτωση των ασφαλιστών. Πέρα από τις κουβέντες και τα λόγια και τις πολύχρωμες διαφημίσεις που πολλές φορές είναι και παραπλανητικές, υπάρχει η ίδια η ΖΩΗ. Πολλές φορές σκληρή. Απάνθρωπη. Ανάλγητη. Όπως τότε που δείχνει το πρόσωπο της η αρωσία, ο θάνατος, η αναπηρία, η φτώχεια, η ανεργία. Η ζωή της εικόνας και της τηλεόρασης είναι ψεύτικη σαν το Ροβανέμι, το χωριό του Άη Βασιίλη.

Στην τηλεόραση και τον κόσμο της υποκρισίας, όλοι γελάνε, όλοι οδηγούν και χαίρονται τα πολυτελή αυτοκίνητα, όλοι χρησιμοποιούν αρώματα αστέρων, όλοι πίνουν καφέ με τον George Clooney, όλοι ζουν στον κόσμο της VODAFONE, COSMOTE και WIND και σερφάρουν και στέλνουν δωρεάν μηνύματα, όλοι τρώνε σοκολάτες διπλής απόλαυσης και όλοι ταξιδεύουν με κρουαζιερόπλοια σε παραδείσια νησιά και νερά, σαν τον Άη Βασιίλη που τραγουδά πάνω από τα σπίτια, μοιράζοντας δώρα.

Στην αληθινή ζωή τα πράγματα συμβαίνουν αλλιώς και οι ασφαλιστές είναι χρήσιμοι μπροστά στα ματωμένα χειρουργεία, στα σπίτια ορφανών, στις δύσκολες ώρες συζύγων με μωρά, πάνω στις στάχτες περιουσιών, παραμονές αβέβαιου αύριου, στις σχολές και πανεπιστήμια άτυχων νέων. Είναι φορές που τα ξόρκια και τα γούρια «δεν πιάνουν». Χρειάζονται αληθινά ασφαλιστήρια που υπογράφουν ασφαλιστές για χρόνια πολλά και καλά όπως και για το 2013. Είναι σαν τον αληθινό Άη Βασιίλη.

Είναι αρκετοί αυτοί που μπέρδεψαν την πραγματικότητα με την εικόνα της τηλεόρασης και του θεάματος. Κάπως έτσι έγινε και με την περίπτωση των ασφαλιστών. Πέρα από τις κουβέντες και τα λόγια και τις πολύχρωμες διαφημίσεις που πολλές φορές είναι και παραπλανητικές, υπάρχει η ίδια η ΖΩΗ. Πολλές φορές σκληρή. Απάνθρωπη. Ανάλγητη. Όπως τότε που δείχνει το πρόσωπο της η αρωσία, ο θάνατος, η αναπηρία, η φτώχεια, η ανεργία. Η ζωή της εικόνας και της τηλεόρασης είναι ψεύτικη σαν το Ροβανέμι, το χωριό του Άη Βασιίλη.

Στην αληθινή ζωή τα πράγματα συμβαίνουν αλλιώς και οι ασφαλιστές είναι χρήσιμοι μπροστά στα ματωμένα χειρουργεία, στα σπίτια ορφανών, στις δύσκολες ώρες συζύγων με μωρά, πάνω στις στάχτες περιουσιών, παραμονές αβέβαιου αύριου, στις σχολές και πανεπιστήμια άτυχων νέων. Είναι φορές που τα ξόρκια και τα γούρια «δεν πιάνουν». Χρειάζονται αληθινά ασφαλιστήρια που υπογράφουν ασφαλιστές για χρόνια πολλά και καλά όπως και για το 2013. Είναι σαν τον αληθινό Άη Βασιίλη.

Ευάγ. Γ. Σπίρου

Merry Christmas!

αυλή μια μαύρη γάτα για να μην πνιγούν οι σύζυγοί τους στη θάλασσα. 17 χρόνια γρουσουζιάς θα έχει όποιος σκοτώσει μαύρη γάτα στην Ολλανδία. Στην Ιταλία, μαύρη γάτα δίπλα σε άρρωστο σημαίνει θάνατο. Επτά χρόνια γρουσουζιάς θα έχετε αν σας σπάσει καθρέφτης. Οι προληπτικοί τα σπασμένα τα θάβουν στο χώμα, αφού τα πλύνουν πρώτα. Πρέπει να λέτε «στην υγιά σου» σε κάποιον που φταρνίζεται για να μην σταματήσει η καρδιά του. Να χτυπάτε το ξύλο τρεις φορές, λένε οι προληπτικοί, για να μην σας συμβεί κακό και να μην ανοίγετε ομπρέλες μέσα σε σπίτι εκτός και αν είναι μαύρη ή δανεική. Εφερνε θάνατο στην οικογένεια. Μια άλλη πρόληψη λέει να μη περνάμε κάτω από σκάλα, επειδή αυτό φέρνει κακοτυχία. Στο αυτοκίνητο και στα σπίνια να μπαίνουμε με το δεξί για καλή τύχη και ποτέ να μην φωτογραφίζουμε τρία άτομα μαζί γιατί ο μεσαίος θα πεθάνει πρώτος. Κάποιοι τραβούν τα μαλλιά τους μετρώντας το δέκα εάν δουν νεκρό να περνάει. Φαγούρα στο αριστερό αφτί είναι κάτι φαγούρα στο δεξί κακό. Φαγούρα στο αριστερό χέρι σημαίνει πλούτο και χρήμα. Φαγούρα στο δεξί σημαίνει θα χάσετε χρήμα. Αν έχετε φαγούρα στη μέση θα φάτε ξύλο. Αν παίζει το μάτι σας, θα δείτε κάποιον. Οι γαλανομάτες έχουν κακό μάτι, ματιάζουν. Αν σας πέσει χτένα στην Αγγλία είναι κακό σημάδι. Στη Χαβάη δεν πρέπει να έχετε άδειο πορτοφόλι και να μην περπατάτε στο σπίτι με παπούτσια γιατί θα έρθει ο διάβολος. Είναι πάρα πολλοί αυτοί που δεν κοιμούνται σε ασιδέρωτα σεντόνια, δεν ανάβουν με το ίδιο σπέρτο τρία τσιγάρα, δεν φορούν καπέλο στο κρεβάτι, δεν κόβουν τα νύχια τους νύχτα, δεν αφήνουν ψαλιδί ανοιχτό, δεν θέλουν να δουν κουκουβάγια την ημέρα. Αόρατες δυνάμεις ταλαιπωρούν και βασανίζουν εκατομμύρια ανθρώπους που, για καλό ή για κακό, έχουν μαζί τους μια χάντρα, ένα ακόρδο, ένα κρεμμύδι,

έως φόκαλό, φαγούρα στο αριστερό χέρι σημαίνει πλούτο και χρήμα.

ένα ματάκι, ένα γούρι, ένα «φυλακτό». Οι ξεματιάστρες είναι περιζήτητες, αλλά και το αγιασμένο νεράκι ή λαδάκι άγιου ή το χασμουρητό. Πατροσόφια, κομποσκοίνια, σταυροί, εικόνες, έχουν πάντα θέση στο γιάτρεμα και το ξεματίασμα, και φυσικά κανένας δεν θέλει το καταραμένο 13, κάτι που και σαν χρόνος έρχεται με ερωτηματικά. Δικηγόροι δε δικάζουν ημέρα Τρίτη και 13, προπονητές ακυρώνουν αγώνες και ξενοδοχεία δεν έχουν δωμάτια με 13. Χιλιάδες βιβλία έχουν γραφτεί για το πώς ξορκίζεται το κακό, και πώς να γλιτώσει την κακοτυχία ο άνθρωπος.

Με πολλή νοσταλγία, καθώς γράφω αυτές τις γραμμές, θυμάμαι τη μάνα μου, στο χωριό στην Ηπειρο, που με τα χερράκια της είχε φτιάξει για τα αδέρφια μου και για μένα μικρούλια τετραγωνάκια πάνινα φυλακτά (είχαν μέσα λιβάνια, σταυρούς κ.α.) που τα καρφίτωνα με παραμυθένια στα φανελάκια μας μετά το λούσιμο με πράσινο σαπούνι. Εκεί στα χωριά και σ' όλη την Ελλάδα δεν είχαμε τα νέα έθιμα της γαλοπούλας και του τάρανδου και του «έλατου». Ούτε τα τουριστικά του Άη-Βασιίλη και του Ροβανέμι. Για μας, ο Άη Βασιίλης ερχόταν από την Καισαρεία και η λέξη «Santa Claus» δεν υπήρχε στα λεξικά μας. Αυτά ήταν όργανα οικονομικών συμφερόντων και εμπορικών Χωρών της Ευρώπης, της Φιλανδίας, Αυστρίας, Λαπωνίας. Ούτε έλκθηρα, ούτε τάρανδοι, ούτε άλλα Μίκι Μάους Άη Βασιίληδες, ούτε αμερικανόφερτα κόκκινα σύμβολα της Coca Cola.

Δεν γεννήθηκε στο Ροβανέμι ο Άη Βασιίλης και δεν έλεγαν αλήθεια οι έμποροι στα παιδιά (και δεν λένε) τόσα χρόνια κάνοντας πολλά, να πάθουν κατάθλιψη όταν διαπίστωναν τα ψέματα. Τα έπαθαν και πολλοί χαζοχαρούμενοι της τηλεόρασης λέγοντας πως «δεν υπάρχει Άη-Βασιίλης» (κάποιοι

αγράμματοι το λένε ακόμη). Είναι αρκετοί αυτοί που μπέρδεψαν την πραγματικότητα με την εικόνα της τηλεόρασης και του θεάματος. Κάπως έτσι έγινε και με την περίπτωση των ασφαλιστών. Πέρα από τις κουβέντες και τα λόγια και τις πολύχρωμες διαφημίσεις που πολλές φορές είναι και παραπλανητικές, υπάρχει η ίδια η ΖΩΗ. Πολλές φορές σκληρή. Απάνθρωπη. Ανάλγητη. Όπως τότε που δείχνει το πρόσωπο της η αρωσία, ο θάνατος, η αναπηρία, η φτώχεια, η ανεργία. Η ζωή της εικόνας και της τηλεόρασης είναι ψεύτικη σαν το Ροβανέμι, το χωριό του Άη Βασιίλη.